

Verum non omnium regionum idem est in hac parte usus & consuetudo. Exempli gratia: Brabantini, Han-
nonienses, Artesii, Namurcenses, & Zelandi diversis Commissariis rem expediunt, puta Ecclesiastici Abba-
tem; Nobilitas Ducem, Marchionem, Principem, Baronem, & Nobiles; Civitates vero Consules, vulgo Bur-
gimagistros, & duos vel tres Scabinos, unumque civitatis Pensionarium, plures vel pauciores pro facti exigen-
tia delegant. Flandri per unum solum Legatum vel Commissarium vulgo, ratione quatuor Membrorum com-
parent, quæ quidem IV Membra omnes tres supradictos Status repræsentant. Quanquam & hi separatim suos
delegare queant, qui inspectionem in factum Legati 4 Membrorum habeant, ne quid præjudicii illis pariat.
Verum communiter quod quatuor ea Membra statuunt id ratum firmumque habetur. Hollandi duorum
tantum Statuum nomine, Nobilitatis scilicet & Civitatum Legatos deputant, iique totam Provinciam repræ-
sentant. Hoc modo coacto Consilio in præsentia Præfecti Regii Præses, vel quis Statuum Consiliarius Prin-
cipis seu Regis nomine petitionem ejusdem perpulchro huic Ordini humanissime exponit. Illi post consue-
tas deliberationes singuli pro se in scriptis res dependunt, quo equidem responso si Regi non sit satisfactum,
multis conatur rationibus Ordines ad suam petitionem permovere, nec enim illud hic tyrannicum locum
ullo modo habet, *Sic volo sic jubeo*: quin etsi ad unum pene omnes Ordines Regis voto consensissent, sola ta-
men Antverpia hunc consensum infringere & annullare poterit, siquidem Ordines omnes ea lege & condi-
tione consentire semper consentunt, si in eam omnes Status, atque singula eorum Membra id comprobant,
& in suam portionem consentiant. Quocirca omnino necesse est non modò omnes Ordines seu Status ge-
neraliter consensisse, sed & omnium statuum singula quoque Membra consensum suum unanimiter dedisse.
Vnde plerunque fit, ut non attentis quibusvis Regis demonstrationibus, justisque rationibus, nihil pæne un-
quam Regi propter votorum diversitatem concedatur, quo quidem casu Rex pro eo tempore patienter ac-
quiescit, & in commodius tempus differt. Attamen rarius est, ut non moderatus Princeps a subditis dis-
cretis ac placidis voti sui tandem compos fiat. Si quam pecuniam Principi promiserint, neque eam commo-
de in parato habere queant, aliam ineunt inter se, cum consensu tamen Principis conquirendi rationem,
decimam, vel vectigal quoddam rebus communibus ad tempus imponendo, vel alio quodam commodo mo-
do pro ratione loci, temporis & occasionis, quæ juxta modum, taxam & proportionem consuetam suo tem-
pore dependitur. Ecclesiastici suam portionem separatim solvunt, Nobilitas & Civitates propter affinitatem
commerciorum & utilitatis inter se simul solvunt; Brabantini quidem ut primi, propter antiquitatem & di-
gnitatem Ducalem, suam dependunt partem in florenis 20 stuferorum. Flandri propter opulentiam suam in
florenis 24 stuferorum, & sic reliquæ quoque Provinciæ juxta consuetas taxas, quæ non facile immutantur vel
transgrediuntur.

Quod Pontificum jus in hæc ditiones attinet, non majus illud est quàm in Regno Franciæ; cunctæ enim no-
minationes & ordinationes Prælaturarum, Episcopatum &c., ad Principem pertinent. Pontifex solâ habet
confirmationem & expeditionem, nec ullû cujuscunque status laicæ vel sacularæ propter quodvis delictum
vel